

பிஸ்மில்லா ஹித் தஹுமான்

இஃது

ஹஜரத் நாகூர் சாகுல் ஹமீது
ஆண்டவர்கள் மீது பாடிய

பதானந்தமஞ்சரி.

முதற்பாகம்

இவை

இராமேஸ்வரம்

இ. கா.

அப்துல் ஹமீது இராவுத்தர்

அவர்களால்

பாடப்பெற்ற.

ஹிஜரி 1351-ஐ ரபியுல்லவ்வல் 27உ

மதுரம்பிகா பிரஸிஸ் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1932.

71.417

N32

49860

[விலை அணி 4]

முன்னறிவிப்பு.

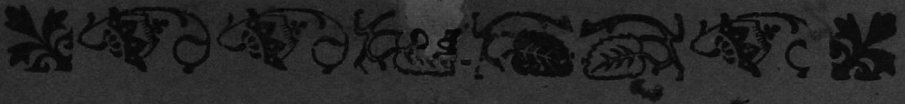
தாங்க வாரிதி சூழ்ந்திரா நின்ற இப்பிரபஞ்சத்தின்கண்
சஞ்சரிக்கும் மனுஷகோடிகளின் மனதைத் திடுக்கிடச் செய்யும்
காரணிகங்களோடு நீரிகையில் எழுந்தருளிய சாகுல்ஹமீதுமீறான்
சாகிபு ஆண்டவர்கள் மீதில் தனிப்பாடற் றிரட்டுகள் பெரும்
பாலும் நமது தமிழ் நாட்டின்கண் வெளி வராத குறையை நிவர்த்
திக்குப்பொருட்டு ஷை ஒலியவர்கள் ஜீவந்தராயிருந்த போதும்
தேகவியோகமாகி சமாதியானதின் பின்னரும் இவ்வுலகிற்கு
நடர்த்திக் காண்பித்த காரணத்திங்களில் சிலதை ஆராய்ந்
தெடுத்து தற்கால நாகரீக நூதன பல வர்ண மெட்டுகளில் பாடி
பதானந்தமஞ்சரி யெனும் நாமகரணங்கூடி இன்னுலை வெளியிடு
லானேன். ஆகையால் சகலமான கனதனவான்களும் இதை
அங்கீகரித்து இதுபோன்ற இன்னும் பல நூற்களை வெளியிடு
மாறு ஊக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் ஊட்டுமாறு அதிகத் தாழ்
மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்ஙனம்,

இ. கா. அப்துல்ஹமீது இராவுத்தர்,

இராமேஸ்வரம்.

788

பிஸ்மில்லாகிற் றகுமானிற் றகீம்.

காப்பு வெண்பா.

சீதங்குடை நிழற்றும் திருநபியின் செல்வப் பேரர்
நீதம் பொருந்தும் நாகை நிருபர் சாகுல் ஹமீதை--கீதையினால்
எல்லாரும் போற்றி எக பயன் பெறவே
அல்லாஹுத்த ஆலாவே காப்பு.

ஹக்கு சுபுஹானவத் ஆலாமீதிற் பாடிய பதங்கள்.

ஆளு வீர் நபீ என்ற வர்ணமெட்டு.

1.

பல்லவி.

இலாயிலாஹ இல்லல்லா எங்கும்
இரணம் கொடுத்திடும்-யா அல்லா

அறுபல்லவி.

மலாயிகத்து என்றபெரு மதிப்புள்ள வானவரை
மறைந்திருந்து ஏவல் வாங்கும் மன்னவனை யாகுதாயே
மாசிலாத வினோதனை உன்னை
மறந்திடாது போற்றினேனை
அல்லா அல்லா அல்லா அல்லா (இவா)
தொஹையறு.

ஆண்பெண் அலியென்றும் அளவிட முடியாத
அருபியும் நீயல்லவா
ஆணவம் கொண்டபெரும் அரசர்களை நொடியிலே
அடக்கி யரசாள் வல்லவா

சரணம்.

ஆதத்தை மண்ணால் படைத்தாய் ஆதத்தின் விலா யெலும்பால்
அவ்வாதனைப் படைத்து அரியசொற்க லோகத்திலே
அருமையாய்க் குடியேற்றியே பின்னால்
அவர்களைப் பூவில் மாற்றிய
அல்லா அல்லா அல்லா அல்லா (இலா)

3 - AUG 19

149800

தொஹையறு.

சித்தம் நீ வித்தம் நீ சத்தம் நீ சகந்தம் நீ
 சிமந்த முச்சுடரும் நீயே
 சப்தம் நீ சரளி நீ முத்தம் நீ ரத்தம் நீ
 சருவாதிகாரி நீயே.

பாட்டு.

ஆண்டவனே யென்று ஆண்ட நம் ஸாதவனே
 அனுப்பியே கொசுருதன்னை அவனுயிர் தனைமடித்த
 ஆதியாகிய நாயனே உன்னை
 அண்டினேனே சகாயனே
 அல்லா அல்லா அல்லா அல்லா

(இலா)

தொகையறு.

கடலும்நீ திடலும்நீ காற்றும்நீ காசினி
 காரணக் கடவுணியே
 அடலும்நீ அறிவும்நீ அன்னம்நீ சொன்னமநீ
 அனுதினமும் காப்போன் நீயே

பாட்டு.

அன்னை வயிற்றில் வைத்து அன்ன ஆகாரம் தந்து
 என்னை ரெகித்து வந்த ஏகாந்த மானவனே
 ஏழைகள் பா லிருப்பவனே கவி
 இயம்பும் அப்துல் ஹமீதின் கோனே
 அல்லா அல்லா அல்லா அல்லா

(இலா)

காலங் கலி காலம் என்ற வர்ண மெட்டு.

2.

பல்லவி.

ஆதிபராபரனே அஹக்ரனவனே
 அண்டினேனானுன்னை அர்வமான்வனே
 அறுபல்லவி.

அனவரதமும் எனதிருதய
 மனதிலே மிகபயந்து தொழுதேன்
 சரணம்.

(ஆதி).

முச்சுடரி லீருப்பவனே முதல்வ னானவனே
 முந்திமுதல் பெரியவனே மோனவாகுகனே
 முழிப்புறக்கமும் அழிவு சனனம்
 செழிப்பிரை யின்பமொழிந் திருந்திடும்

(ஆதி)

தாய்தந்தை யில்லாதவனே தனவந்தனே
 தாசர்களை ரெகிப்போனே சர்வவல்லவனே
 தரணியுயிரை இரணங்கொடுத்து
 சரிவர ஆட்சி புரிந்திடும் வல்ல

(ஆதி)

முதற்பாகம்

3

149800

ஏட்டிலடங் காதவனே ஏகனே பரனே
ஏழைகளுக் குதவுவோனே ஏகாந்த பவனே
எடுத்திசை கவி கொடுத்துப் பாடிமே
அடிமை யப்துல் ஹமீதின் மிடிமை யதற்றிடும் (ஆதி)

மோகமாகி வந்தேன் என்ற மெட்டு.

3.

பல்லவி.

ஜீவகோடி யாவும் போற்றும்
தேவனே ஜெகநாதா (ஜீவ)

அநுபல்லவி.

தேவனே ஜெகநாதா தேவனே ஜெகநாதா
காவா வா வி னோதா (ஜீவ)

சரணம்.

சர்வலோக சம்ரக்ஷகா
சனன சா வில்லாத
அர்வ பரம் பொருளே அர்வ பரம்பொருளே
அழிவில்லாப் பிரமாதா (ஜீவ)

தறந்தவர்க ளிதயத்திலும்
தூரும்பி லுறைவோனே
சிறந்தபெரும் முதல்வா சிறந்தபெரும் முதல்வா
சுதந்தரும் தகுமானே (ஜீவ)

அண்டி னோர் தமை ரக்ஷிக்கும்
அற்புத விலாசா
கண்டிடா மெய்வொளியே கண்டிடா மெய்வொளியே
குகனமீதில் வாசா (ஜீவ)

இன்பதுன்பம் யாவமின்றி
இருக்கும் தனவானே
அன்பாரிஹைவோனே அன்பாரிஹைவோனே
அனங்க தகுமானே (ஜீவ)

பஞ்சபாதக நெஞ்ச வஞ்ச னப்துல்ஹீது
வஞ்சனப்துல் ஹீது
வஞ்சனப்துல் ஹீது
வந்தித்தேனா னிப்போது ஜீவகோடி யாவும் போற்றும்

பாரோர் தினம் புகழ் என்ற மெட்டு.

4.

பல்லவி.

ஆதிபரம்பொரு ளாகிவிளங்கிடும்
ஆனந்தமானவனே ஏ (ஆதிபரம்)

பதர்ன ந்தம்ஞ்சரி

அ துபல்லவி.

சோதியுந்தனை நான் தோத்திரம் செய்கிறேன்
சொற்கப்பதிக் கிறையோ னே

(ஆதி)

சரணம்.

தாயும்பிதாவும் தமயனினை துணை
சுற்றுமில்லா திருப்போனே
காயும் கதிர்மதி கந்தர வான்கடல்
காசினியும் படைத்தோனே

(ஆதி)

பெருமையடிக்கும் பெரியவம்பர்களை
பெலனைக்குறைக்கும் வல்லோனே
தரும அறநெறி தப்பிடாத தொண்ட
தாசர்களை ரக்ஷிப்போனே

(ஆதி)

ராவும் பகலும் ரகசியமாகவே
ராஜரீகம் புரிவோனே
பூவும் மணமும் உயிரும் உடலும்
பொருந்தச் செய்த பெருமானே

(ஆதி)

நானேமகிஷரில் நாச மைதானத்தில்
நியாயங்கேட்கும் தனவானே
நன்மை தீமைக்கேற்ற தண்டனை கொடுக்கும்
நாகரீக இறை யோ னே

(ஆதிபாம்)

முப்புனியோர்க்கும் முழுயிரணமீயும்
முன்னவனே இறை யோ னே
அப்துல்ஹமீதின் அமிர் தக்கவிக்கு
அருள் செய்திடும் றது மா னே

(ஆதி)

ஆகாத உனை நம்பி என்ற வர்ணமெட்டு.

5.

பல்லவி

எங்கும் நிறைந்திருக்கும் தானவா
ஏகனானவா

சுதையானவா

இந்த

ஏழையைக் காக்கும் முதலானவா

(எங்கும்)

சோதியாய் நின்றலாவும் தூயவா
சோபித மாயவா

சொற்கக் கைலாயவா உனை

தோத்தரித்தேன் கார்த்திடு சகாயவா

(எங்கும்)

களவுசெய்யத் தந்திரம் சொல்லிக்கொடுப்பவா

காட்டிக்கொடுப்பவா

கூட்டிப்பிடிப்பவா ஜெயில்

காராகாரத்தி லடைத்துப்பின்னால் விடுப்பவா (எங்கும்)

மாயனிபுலீசினிடம் கூட்டாதே
 மறத்தில் தாட்டாதே
 மகிழ்வை யோட்டாதே நஞ்சு
 மாசணம் கெளசிகன்போ லாட்டாதே (எங்கும்)
 காதகக்கசடருடன் சேர்க்காதே
 கர்மத்தைக் கோர்க்காதே
 களிப்பை நீக்காதே பையல்
 கவலைப்பட விளையாட்டாய்ப் பார்க்காதே (எங்)
 வறுமையால் வருந்தி வாடச் செய்யாதே
 வல்லவா செய்யாதே
 வாதைக்குள் வையாதே வைத்தால்
 வாஸ்தவமாய் எந்தனுடல் உய்யாதே (எங்)
 சேடனப்துல் ஹமீது சொல் தள்ளாதே
 சேதித்துத் தள்ளாகே
 சினந்து கொள்ளாதே கவி
 செப்பிட நாவிலிரு துள்ளாதே (எங்)

ஹஜரத் சாகுல் ஹமீதொலி ஆண்டவர்கள் மீதிற் பாடிய பதங்கள்.

6. சுருளி மலைமீதில் மேவும் என்ற வர்ணமெட்டு.

நாகூர்தனில் வாழும் காதர்மீரா உமை
 நம்பினைன் சரணுபயம் தாராய் செல்வ
 நானிலந் தனில் சிறந்த
 மாணிக்கப் பூரில்பிறந்த
 நாதா நவ நீதா (நாகூர்)
 தஞ்சைநகர் ராஜன் தீருப்பிணியை நீக்கி
 தரணியில் கீர்த்தி பெற்ற மணியே இந்த
 பஞ்சமாப் பாதகன் மனச்
 சஞ்சல மகற்றிடுவீர்
 பணியே செல்வ கணியே (நாகூர்)

பதர்னந்தமஞ்சரி

இர்துதேச காவலா கெம்பீரா அந்தோ
என்னசொல்வேன் மாக்கிமைஒப்பாரா விர்தை
சந்தத நாலா வர்ணத்தார்
சிந்தையில் நினைந்து தொழும்
சீரா சுகு மாரா (நாகூர்)

மங்கையின் மதன ஸ்தனபாரம் தனை
மாற்றியழைப் பித்தோரே விஸ்தாரம் அலை
பொங்குகடல் சூழலக
மெங்கினும்புகழடைந்த
புண்யா காருண் யா (நாகூர்)

கல்வியறி வில்லாத உந்தாசன் அப்துல்
ஹமீதென்னும் கவி விசுவாசன் திவ்விய
கான சீதமே பாடினேன்
தினவர் தினம் புகழும்
கோவே மகிழ் தாவே (நாகூர்)

8. கந்தா காருண்யனே என்ற வர்ணமெட்டு.

பல்லவி

நாகூர் ஆண்டவரே நம்பினேன் ஆள்விரே
அனுபல்லவி
நம்பினேன் ஆள்விரே இன்புறச் செய்விரே
கஜல்

மோகமிஞ்சிடும் யோகம் தங்கிடும்
நாகை மீதினில் வாழ்வாரே
சுகைதங்கிய இதயங் கொஞ்சமும்
இரங்காதென்னவோ சொல்விரே
பாட்டு

இரஞல் நடி பேரரே இன்ப அதிகாரரே
அரசே திவ்யகுண அறிவாகாரே
கஜல்

தஞ்சமென்றே கெஞ்சி நின்றேன்
அஞ்சிடா பென்றாதரி
கொஞ்சம் தனை வந்து எந்தன்
பஞ்சை யாவும் திரும் நீர்
பாட்டு.

ஆகாதவர்மமே அண்ணலே சொன்னமே
ஓ கோ தயவுபுரி உமைப் போற்றினேனே (நாகூர்)
கஜல்.

உம்மை நன்று அண்ணலென்று
தன்மையாய் மன்றாடினேன்
எம்மை அன்றும் இன்னல்முற்றும்
கண்டிப்பீர் கொண்டாடினேன்

முதற்பாகம்.

87

பாட்டு.

எழையடிமை என்னை ஈடேற்றம் செய்யுமே
ஏனோ தாமதமே எங்கள் நாயகமே

(நாகூர்)

கஜல்.

தப்பமென்று அம்புவியில்
நம்பி நித்தம் தேடினேன்
அன்பன் அப்துல்ஹமீதுசொல்
இன்ப சிதம் பாடினேன்

பாட்டு.

வாரும் ஹமீதொலியே வள்ளலே மதியே
காரும் குதுபோலியே கருணா நிதியே

(நாகூர்)

8.

ஆசை நேசா என்ற வாணமெட்டு.

பல்லவி.

நாகைமேவும் யெங்கள் நல்லமீரா
நாயகமே இந்து ராகுபிப பா ரா

(நாகை)

அனுபல்லவி.

எகனருள் பெரங்கும் இன்பவீரா
ஏழெயென்னைத் ததிவந்து காராய்

(நாகை)

சரணம்.

சஞ்சாராஜன் வருந்தினொந்த நோவை
தன்னை நீக்க வைத்த கற்ப காலை
நெஞ்சமஞ்சும் கொடியமலைத் தேவை
நெருக்கிய கூசலடைத்த கோவை

(நாகை)

எந்தராஜரும் வந்து போற்றும் மேரே
இன்னல் நீக்கியானும் மனைர் சீரே
சிந்தில்சேத மானந்தார் வங்கம் நீரே
சில்லைக்கொண்டடைத்து ரகசித்தோரே

(நாகை)

அன்னையர் வயிற்றிலிருந்து தானே
அமிர்தவசன முரைத்த கோனே
பொன்னடி இரண்டையும் பணிந்து யானே
போற்றியே புகழ் செய்கிறேனே

(நாகை)

வீரரான ஹசன் குத்தாசின் பாலா
விபரீத ஞான குண தயாளா
பார தூர கரண பண்பு மேலா
பைபலப்துல் ஹமீது பாடும் சீலா

(நாகை)

9.

நொண்டிச்சிந்து.

கன்ஜசவாய் காதிரொலியே—என்னுதா
கவலையசற்ற வந்த காணிகரே

தஞ்சமென்று பாதகதியே—என்னுதா
 தாட்சியுடனே பணிந்தேன் காரும் நிதியே
 மன்னரசன் குத்துசின் பாலரே—என்னுதா
 மாட்சிமை மிகுந்த மார்தர் கனுகூலரே
 கன்மவினை நீக்கும் லோலரே—என்னுதா
 காசும் முஸ்தபா பேரராய் வந்த சீலரே
 தஞ்சை நகராஜன் பிணியை—என்னுதா
 தடுத்தகற்றி வைத்த எங்கள் கண்ணின்மணியே
 கஞ்சகரம் தன்னிலணியே—என்னுதா
 கணனிகளைக் காண்பித்திட்ட பொன்னின் மணியே
 ஏழைப் பிராமண மங்கையின்—என்னுதா
 நேத்திரத்தை மீட்டிவைத்த கீர்த்தியொலியே
 ஆழக்கடல் மீதில் செல்வோரை—என்னுதா
 ஆபத்தில்லாமலே நித்தம் பாதுகாப்போரே
 அந்தணனின் தென்னந் தருவை—என்னுதா
 அழகுடன் தழைத்துக் காய்க்கச் செய்த குருவே
 சுந்தர தன்மகன் கருவே—என்னுதா
 சூட்சமாய் அமைத்தெடுத்தித் துக்கொண்ட மருவே
 நாகைப்பதி மீதில் வாசரே—என்னுதா
 நாகரீகத் தேசமெல்லாம் போற்றும் நேசரே
 தேககந்த வாச போஷரே—என்னுதா
 தேசிகரே சாகுல் ஹமீதென்னும் வாசரே
 முப்புவி புகழும் வீரரே—என்னுதா
 முன்னவனருள் மிகுந்து பொங்கும் தீரரே
 அப்பினல் ஹமீதுக்குபகாரரே—என்னுதா
 அன்புவைத தருள்புரிவீர் அண்ணல் நீதரே

10. ஆலாயிலாவன என்ற வர்ணமெட்டு.

பல்லவி

நாகூர் மீனான் சாகிபே நம்பினேனே

அனுதினம்

அதுபல்லவி.

ஏகனபி பேரரே எழில் வாய்ந்திடும் தீரரே
 சோகமுழுதும் போக்கும் சோபிதரே ததியிது (நாகூர்)
 பாத்திமா பாலா நேத்திர லோலா
 தோத்திரம் செய்தேன் போக ஞான சீலா (நாகூர்)
 கிஸ்தினை யழைத்த கிருபாக ராயுதித்த
 கஸ்தியகற்றுவினே காரணரே ததியிது (நாகூர்)

முதற்பாக்கம்.

மன்னனும் கிட்டாதேச மகத்துவ தேசிகளின்
பன்றி ரூபமாய்ச் செய்த பாக்கியரே பதம்பெற (நாகூர்)
தாசனப்பினல் ஹமீது தமிழுக்கருளிப்போது
பாசமுடனே தந்து பாதுகாரும் கதிபெற (நாகூர்)

11. பாலாபிஷேகப் பழனிமலை என்ற வர்ணமெட்டு.

பல்லவி.

நாகைப்பதி மேவும் நாயகமே யங்கள்
நளின மலாடி நாடி வந்தேன (நா)

அநுபல்லவி.

எகனநுள் பொங்கும் இரஞ்சல் நயி பேரா
எழையடிமையைக் காததருள் வாய் (நா)

தொழையறு.

போக தி போகா விவேகா தியாக ராஜா
மோகாதி மோகா வீவாகாதி பாவனாசா (நா)

பாட்டு.

நயவருள் நிறைதி ந நளினகண் பாராய்
நசல்மிடி முழுதையும் நசுக்கியே திராய்
நாதா நவந்தா தாதர் தவி போதா
நம்பி புத்தித்திட்டேன் அப்புனி யில் (நா)

தொழையறு.

தீர வித்தார வொய்பார கெப்பிரா
வீர உத்தார சிங்கார அலங்கார (நா)

பாட்டு.

சிதிமுறை தெரிந்திடா விபரீத மூடன்
வினமபின்னனப்தல் ஹமீதெனும் சிறு சேடன்
வீரா மகா சூரா மேரா அருள் தாராய்
விந்தை யலங்கீர்த சுந்தரரே (நா)

12. ஐயாமதின நகர்க்கோனே என்ற வர்ணமெட்டு.

பல்லவி.

அண்டர்பணி சாகுல் ஹமீதா எனை
ஆண்டருள் புரிந்திடு நாதா (அண்)

அநுபல்லவி.

வண்டார் வனசமலர் பாதா இந்த
வறியன் மனமகிழ வரந்தரு மேதா (அண்)

சரணம்.

ஆபாசமான ஸ்தனபாரம் தனை
 அகற்றி யழைத் தோரே விஸ் தாரம்
 சோபிதமான சதுர்த்தாரம் கம்பம்
 சொகுசுட னனித்த சுலத்தானே கெம்பிரம் (அண்)
 அய்யா கவலையது கொண்டு உங்கள்
 அபயமென் றுழல்கின்றேன் நின்று
 துய்யா துயர் முழுதம் துண்டு துண்டாய்
 துணித்த அஞ்சாதே யென்று கூறிடும் நன்று (அண்)
 கல்லா யிருப்பா சருப்சீலையா மனம்
 கரைந்தெவ்வளவோ செய்தீ ரில்லையா
 அல்லாவே யெந்தன் துயர்மலையா உமக்கு
 அருவருப்பென்ன சொந்த அடிமைநானில்லையா (அண்)
 கொஞ்சம் தயவுசெய்து நேசி என்னைக்
 கொளுகும் குறையகற்றி வீசி
 அஞ்சாதே என்று விசுவாசி பாடும்
 அடிமையப்துலஹமீதக அனுதினம் போஷி (அண்)

13

மாது வாணி பாதம் என்ற வர்ணமெட்டி.

பல்லவி

ஜீவ காநண்ய மீரா ஓவி
 சீதேவியே கண் பாராய் (ஜீவ)
 அநுபல்லவி.

காவலர் புகழும் மேரா உயர்
 கந்தச சந்தன பாவ லணிந்திடும்
 விந்தை மிகுந்திடும் சுந்தர சம்பிரம் (ஜீவ)
 சரணம்.

பார்ப்பணிக் மாது சண்
 பார்வை நீக்கியப் போது
 மாப்புச் செய்து தீது தனை
 மாற்றிய விதாண ஏற்ற மிகுந்திடு
 கீர்த்தி சிறந்திடும் நேக்தாரே யெங்கள் (ஜீவ)
 பச்சை: கிராப்பழைத் கோரே படு
 பஞ்சம் நீக்கிய மேரே
 மகிழ் தெனையாள் வீரே
 ரம்மியமடைந்திட கம்மியன் பிணி தனை
 கண்டித் தொருநொடி துண்டித்த வள்ளலே (ஜீவ)
 பாத்திமா தவ பா லா பரி
 பாலன அனு கூலா
 சாஸ்திரம் புகழ் நூலா
 சந்தத மெந்தனை சிந்தை மகிழ்ந்திட
 வந்தருள் செய்திடும் கன்ஜச வாயொலி (ஜீவ)

முதற்பாகம்

11

உபயபாதம் மேவி குறையை
உரைக்கலானேன் பாவி
அபயம் தா யெனைக் கூவி
அப்துல் ஹமீதீன்று செப்பிடுஞ் செந்தமிழ்
தப்பித மகற்றியே நட்புடன் அருள்புரி (ஜீவ)

14. நம்பி வந்தேன் என்ற வர்ணமெட்டு.

பல்லவி.

கஞ்ச சவாய் காதிரொலியே
சஞ்சமெவை நம்பினேன் கொஞ்சம் கயவு செய்திமும் (கஞ்ச)
அதுபல்லவி.

கஞ்சமதலை சதுர் அநுளிய நேசா
கனகன மிரண்டையு மறைத்த விலாசா
பஞ்சமகல மழையிறக்கிய பாசா
பழவினைகளைப் பஞ்சாய்ப் பறத்திமும் கந்த வாசா (கஞ்ச)
சரணம்.

சோர நாணயம் செய்து திருமலைச் செட்டி
தூக்கு தண்டனை யடைந்திட நொடி கெட்டி
தீரமுடனே பெருந் தடியினால் தட்டி (கஞ்ச)
கிரதண்டனைய மாற்றிவைத்தேரே வாரீரோ கிட்டி
சாபுமார்களின் மிசை கோபித்த நீலி
தரியாதன மிரண்டை சிவிகையில் ஞாலி
தீவிரயிரை செய்துவரும் செய்கு பாலில்
சிறுயெறும் பனுப்பியே விரட்டித் தூத்தும் யாளி (கஞ்ச)
தெங்கசி நகர் தெய் வாலப மாட்டை
சேர்ந்து தபோதனர்கள் புசித்திட வேட்டை
சங்கமாய் வந்துபலர் கொடுவென சேஷ்டை
சடிதியில் எருததை எழுப்பிக் கொடுத்த மேஷ்டி (கஞ்ச)
தாசனப்துல் ஹமீது தமிழ்க்குப் காரா
தனவந்த ரேழைமுதல் பரவும்து யாரா
தோஷமகற்றி சடபலம் தரும் மீரூ
சோபனரே முரசு முழங்கும் செல்வ நாகூரா (கஞ்ச)

15. அந்தரமேவிய என்ற வர்ணமெட்டு.

பல்லவி

சந்ததமுங்களின் செந்தாமரைப் பதம்
வந்தனம் செய்கிறேன் நாகூரா (சந்)

அநுபல்லவி.

நாகரா நபி பேரா
நசல்மிடிமுழுதையும்நசுக்கியே அனுதினம்பிசுகறணையாளாய் ()
சரணம்.

முத்திலுதித்திடும் முஸ்தபா நன்னபி
புத்திரி பவுத்திர திருப்பேரா
திருப்பேரா சுகுமாரா
தினசரி மனத்துயர்களை நொடியகற்றிடு
சிறந்திடும் சாலுரா (சந்)

மைனிகன் வைத்திடும் வைப்பருள் செய்திடும்
ஐவனம் தங்கிய ஒலிநேசா
ஒலிநேசா பிரகாசா
ஒருக்காலும் மனதிலே மறக்காமல் துதித்திட்டேன்
உதவி வந்தருள் பாசா (சந்)

சந்தமிழுந்திடும் செங்கமிழ் செப்பினேன்
சொந்த அப்துல் ஹமீதேனும் தாசன்
எனும்தாசன் விசுவாசன்
இகபர மிரண்டிலும் சுகம்பெற கிருபைசெய்
விகசித மலர்ப்பாதா (சந்)

16. கமலாசனியே என்ற வர்ணமெட்டு.

பல்லவி

சரணுகதி யடைந்தேன் சாகுல் ஹமீதே
சாகுல் ஹமீதே சாகுல் ஹமீதே இப்போதே (சரண)
அநுபல்லவி.

கருணாகரே கடைக் கண்களால் பாராய்
கண்களால்பாராய் கண்களால்பாராய் நீர் சீராய் (சரண)

சரணம்.

கஞ்சபொற் பாதம் தாரும் சஞ்சலங்களைத் தீரும்
அஞ்சலி செய்தேனுமை ஆதரித்தாளாய்
ஆதரித்தாளாய் ஆதரித்தாளாய் தயாளா (சரண)
பாரிஸ்தானே வேறில்லை பாதுகாப் பாருமில்லை
கோரினேன் பாவினான் கோமள கீதா
கோமளகீதா கோமளகீதா சமேதா (சரண)
சிந்தை கலங்கி மிக நொந்து வருந்துகிறேன்
மைந்தனப்துல் ஹமீதின் மா மகாராஜா
மா மகாராஜா மா மகாராஜா உல்லாசா (சரண)

17. கந்தனே சரணம் என்ற மெட்டு.

பல்லவி.

வந்திடும் ததிலே
வரிசை மீறான் சாஹி பொலியே (வந்)

அனுபல்லவி.

சந்ததமும் உம்மைநாடி
தாழ்ந்து வேண்டி மின்ன கொண்டாடி
சந்தரா யென்மீதில் மோடி
செய்வ தென்றால் நன்றோ இன்று (வந்)

சரணம்.

ஆலகால விஷத்தை யுண்டவா
அழகு சித்திரகூடம் கண்டவா
கோலகால செயின் கை கொண்டவா
கோரி னேனே பாரில் நானே (வந்)

இந்துதேச ராணியபாரா
நகை யோக ராஜ கெம்பிரா
மைந்தன் துயர்தன்னைத் தீராய்
மாக்ஷி பெற காஷி தர (வந்)

கம்மியன் வயிற்று நோவை
கடிதில் தீர்த்து வைத்த கோவே
செம்மலப்தல் ஹமீது பாவே
செப்பினேன் நட்புடன் வொப்புட னிப்போது (வந்)

18. திருவே ஞான என்ற வாணமெட்டு.

பல்லவி.

சகலஜாதி புகழும் புண்ய
சாஹுல் ஹமீ தொலியே
ஒலியே ஒலியே ஒலியே (சகல)

அனுபல்லவி.

மகரிசுள் புடை மலிந்திடு னெடு
ஜெகம் புகழ் செய்கு அப்துல் காதரே
பீர்ம ஷத்தரிய வைசிய சூத்ர (சகல)

தொகையறு.

மரயப்பிர பஞ்சத்தில் நேயமு வாசையை
ஓயாது மனதி லெண்ணி
காயங் கரைந் தமும் கசடனை ரவியும்
காதலே டு நண்ணி (சகல)

பதானந்தமஞ்சரி

பாட்டு.

கனகயோக மாகு தன்னை
கடின தண்டனை செய்தவா செய்தவா செய்தவா
கடிமலரணி ஆடிசிலையிரு
கொடி ரதந்தன்னை நொடி செலுத்திய
கிரீச யூகர் பெளத்த சீக்கியர் (சகல)
தொகையறு.

ஆதாம் உமையன்றி ஆவனியில் எனக்கொரு
ஆதரவு யாரு மில்லை
பாதாரம் தினந்தோறும் பற்றியே சிந்திக்கும்
பாலன்மேல் தயவேன் வல்லை

பாட்டு

பருமனான கொடிய ஜின்னை
சிறிய கூசிலடைத்தவர் அடைத்தவா அடைத்தவா
பெளத்திர மாணிக்கம் பட்டனமீதிலே
பய ஜல சாபம் பண்ணிய வள்ளலை
பாலனப்துல் ஹமீது செந்தமிழ் (சகல)

19. அமிர்த களஞ்சிய என்ற வர்ணமெட்டு.

பல்லவி

கவலைக்கடலி லேழுழ்க்கத் தயங்கிடும்
கசடனைக் கார்க்காத தென்ன தாமதம் (சவ)

அனுபல்லவி

குவலையம் புகழும் நடுயின் பெளத்திர
குற முழுதுமே போக விரைவி லிறங்கியே
வாரும் என்முதம் பாரும அடிநாலை காரும் சடிதியில் (சவ)

சரணம்

படபடென றொர்ப் சினந்த தேசிகனை
பாதுகையை யேவி நொறுக்கி யடக்கிய
திடுதிடென திரு வாநூர் ரதமதை
செலுத்தி யதிசயம் உலகில் பாத்திய
செம்மலை உங்கை செப்பொற் பாதத்தை தேடி னாடினேன் (சவ)
அன்னை வயிற்றினி லிருக்கும் போதினிலே
அமிர்த வசனங்க னுணர்த்திநீர் ஒலியே
பொன்னடி சிர மேற்றிப் போற்றினேன்
புஜபல சகுண புனித பிரபல
பேரின்பா எனைக்காரன்பாய்பாடினேனப்துல்ஹமீதுசெந்தமிழ் ()

20. நெஞ்சே நீ நாடுவாய் என்ற வர்ணமெட்டு.

பல்லவி.

பெண்ணே நீ நாடுவாய் உயர்
பெரியவ னருள்பெரும் துரைசாகுல் ஹமீதொலியை (பெ)

அநுபல்லவி.

கண்ணே யுனது மன விசாரமே எல்லாம்
கலைந்து ஒடும் வெகு தூரமே
திண்ணமாய் நம்பிடு ஆகாரமே தேக
திடசவுரியம் தந்து உதவுவா ரின்னேரமே (பெ)

சரணம்.

பேய்பிணி முழு தையும் தீர்ப்பவர் ஒரு
பேகக மின்றியே கண் பார்ப்பவர்
தாயென வேண்டு வோரைக் காப்பவர்
தரணியவர்க் கெல்லாம் வரங்களைக் கொடுப்பவர் (பெ)

கப்பலைக் கண்ணாடி யாலடைத்தவர் பச்சை
கந்த கரம்பு தனை யழைத்தவர்
முப்புவிபேர் புகழ் உதித்தவர் திரு
முகையதின் ஒலி திருப் பேரராக வந்தவர் (பெ)

மன்னரசன் குத் தூகின் பாலராம் மிக்க
மாகுதிமை தங்கு மனு கூலராம்
கன்னல் விளையும் நாகை வாசராம் அப்துல்
ஹமீதின் கவிதைக் கருன கொடுக்கும் பிரகாசராம் (பெ)

21. வர்த்தகர் குலத்ததித்த மாரா என்ற வர்ண மெட்டு.

பல்லவி.

நாகைப்பதி மேவுங் காதிரீழா உமை
நம்பினேன் சரணுபயம் தராய் (நா)

அநுபல்லவி.

சோகம் தரும்தயர் யாவும் தீராய் உம்மை
தோத்தரம் புரிகிறேன் கண் பாராய் (நா)

சரணம்.

சித்திர வினோத மலர்ப் பாதா செய்கு
செய்யிதப்துல் காதிரே வினோதா
உத்தம சற்குணரே சமேதா என்னை
உதவி புரிந் தாள வொண்ணதா (நா)

கன்னியின் ஸ்தன மிரண்டை லேசாய் நீக்கி
கடிதில் வா வழைத்த நேசா
என்னை ரெட்கித் தாண்டிடும் விலாசா செல்வ
இந்துதேச மாளும் ராஜ போசா (நா)

கிட்டா ராஜா தேசிகனைத்தானே பெரும்
 கேழல் ரூபமாப்ச் சமைத்த கோனே
 அட்டதிக்கும் வாழ்த் திடும் சீமானே உம்மை
 அண்டிவந்தேன் ஆண்டருள் பிரானே (நா)
 செந்தமிழ் வழங்கும் பாண்டித்தேசன் ஏழை
 சேடனப்துல் ஹமீ தெனும் தாசன்
 பைந்தமிழ்உரை செய்தேன் இன்னீசன் யோகா
 பாக்கியரே சம்பரம பிரதாபா (நா)

22. காருமென்னை என்ற வர்ணமெட்டு.

பல்லவி

ஐயாவே தயை செய்யாதிருப்பதுசரிதானா இது (ஐ)
 அதுபல்லவி.

துய்யா உம்	உடிமை யான்	
துயரடைந்	தழல்கி றேன்	
பையலெனக்	காங்கி ந்தம்	
பாதுகாரும்	சொன்னேன்	(ஐ)

சரணம்.

காதனபபச் சப்தம்	காதின் விழ வில்லையா	
கல்லாயிருந் பாமனம்	கரைந்திலக வில்லையா	(ஐ)
இத்தனை நாளுங்கெட்ட	இடரில் வருந்தவிட்டு	
சித்தம்பொருந்திரூப்ப	தென்னசேதியறிக்கேலேனே	(ஐ)
ஜீவகாருண்யா உங்கள்	சித்தமிப்படி யாச்சா	
சோபிதம் நிறைந்த நாகை	சாகுல்ஹமீதே ஆஹா	(ஐ)
சேடனப்துல் ஹமீதின்	செந்தமிழை யிப்போது	
பாடினேன் தயைசெய்து	கண்பாரும் சாகுல்ஹமீதே	(ஐ)

23. நம்பிக்கை கொண்டெல்லோரும் என்ற வர்ணமெட்டு.
 பல்லவி.

பண்பு உலாவிடும் கண்மணிமீரான்	
பக்திபாடுவோம்	நய (பண்)

அநுபல்லவி.

பக்தி பாடுவோம் தினம் சித்தி தேடுவோம் நய (பண்)
சரணம்.

சாகுள் ஹமீதே யென ஓது உன்
சஞ்சல முடன் பொந் தீது
சடிதியில் ஆடியொடு கொடியிலே மடியவே சாபம் தப்பாது (ப)
தொனையறு.

வேலைபாலதிகலாபம் வேண்டியதடையலாமே
வெற்பகை வற்பு யாவம் சிலகியே ஓடிப்போமே
சாலவேபுழ்புகர சம்பததும் பொருநாமே
சாதுரியகலவிஞானம் சாப்பிருக்கியம் வளருமாமே

முடுகு

காதகரிணி பல சோகம் துடர்
சடி விலகிடும் வெகு வேகம்
கற்பக ஹமீதொலி பொற்பத சாபல்யம்
கண்காக்கி யோகம்
கண்காக்கி யோகம் அப்தல்
ஹமீத சொல் ராகம் நய (பண்)

24. யோகம் செய்திடவா என்ற வர்ணமெட்டு.

பல்லவி

ஆண்டருள் புரிவீர்
அண்ணல் சாகுள் ஹமீதொலியே (ஆ)

அநுபல்லவி

ஆதாரம் வுமையன்றி நாதா வேறில்லையே (ஆ)

சரணம்.

மகிமைப்ரதாபமே மணிச்சுடர் தீபமே
மருவே உயர் திருவே எனக்
கருளே புரிந்திடும் (ஆ)
பாரில் யடுந்தொல்லையே பார்த்திரக்கம் வல்லையா
பண்பா என தன்பா இரு
கண் பாரும் நாதரே (ஆ)

ஆழித்தாரும்பென அலையுறேனித்தினம்
 அகமே மகிழ் சுகமே பெற
 பதமாய் வந்து ஆதரித்து (ஆ)
 செம்மலே உம்கதி தேடியே யித்ததி
 செப்பினேன் அப்துல் ஹமீது
 இப்போதிலே (ஆ)

25 மெல்லிடையாள் அல்லிதனை என்ற வர்ண மெட்டு.
 பல்லவி.

சாகுல் ஹமீதே நவநீதா இந்த
 கதியில் வந்துத விடும் நாதா (சா)
 அநுபல்லவி
 தயைசெய்யவொண்ணதா தயைசெய்யவொண்ணதா
 தமியன் மீதில் வாதா இரு (சா)
 சரண பங்கய மதைத தாதா (சா)
 சரணம்.

ஆழக்கடலில் பெரும் தோணி பொத்து
 அமுங்கி தாமும் ததி பேணி
 அதைரெட்சித்தஞானி அதைரெட்சித்தஞானி
 அற்பு தாயுத பாணி எனே (சா)
 யாதரித் தாளாய் நீ
 மகல்லதீவிற்பெரும் ஜின்னை
 மணிக்கூசி லடைத்திடு மன்னே
 மகிபரேயுமுன்னே மகிபரேயுமுன்னே
 மனக் குறையைச் சொன்னேன்
 மகம்மது மீரான் சாகிபெனும் கண்ணே (ச)
 செல்வம் பொருந்திய நாகூர வாடும்
 சேடனென் முகத்தைப் பாராய்
 ஜெம்மலேபிபேரா ஜெம்மலேநயிபேரா
 செய்யிதே காதிர்மீற பத
 சேவை செய்தே நெனைக்காராய் (ச)
 தாயார் வயிற்றி லுரை பேசி இந்த
 தரணியில் வந்த நர கேசி
 தனவந்தாவிஸ்வாசி தனவந்தாவிஸ்வாசி
 தரிசனம் தந்தாசி பாடும்
 தாசனப்துல் ஹமீதை நேசி (ச)

முதற்பாகம் முற்றிற்று.

இதன் இரண்டாம் பாகம் அதி நூதன
வர்ண மெட்டுகளில் விரைவில் வெளிவரும்
எதிர்பாருங்கள்! எதிர்பாருங்கள்!

இப்புஸ்தகம் கிடைக்குமிடம்

அ. ச. அகமதுமீர் சாகிபு,
ஷாப் வியாபாரம்,
இராமேஸ்வரம்,
இராமநாதபுரம் ஜில்லா.

அகமது சாகிபு காமில் அவர்கள் இயற்றிய

அருளானந்தப்புகழ்

முதற்பாகம்

இராமேஸ்வரம் மேல்கண்ட விஸாசதாரிடத்திலுர்,

மதுரை மதுரம்பிகா பிரவிலும் கிடைக்கும்